

USTAWA

z dnia 23 października 1975 r.

o zmianie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. Nr 47, poz. 280) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11—13 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. Miesięczny zasiłek chorobowy wynosi:

- 1) 100% wynagrodzenia — dla pracowników posiadających okres zatrudnienia dłuższy niż 8 lat,
- 2) 80% wynagrodzenia — dla pracowników posiadających okres zatrudnienia od 3 do 8 lat,
- 3) 75% wynagrodzenia — dla pracowników posiadających okres zatrudnienia krótszy niż 3 lata.

2. Miesięczny zasiłek chorobowy wynosi jednakże 100% wynagrodzenia bez względu na okres zatrudnienia pracownika:

- 1) jeżeli niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo wskutek choroby zawodowej,
- 2) jeżeli niezdolność do pracy przypada na okres ciąży, a także
- 3) za okres nieprzerwanej niezdolności do pracy trwającej ponad 30 dni — począwszy od trzydziestego pierwszego dnia tej niezdolności.

3. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, od którego zależy wysokość zasiłku chorobowego, uwzględnia się również okresy poprzedniego zatrudnienia.

4. Za każdy dzień niezdolności do pracy, nie wyłączając dni wolnych od pracy, wypłaca się jedną trzydziestą część zasiłku miesięcznego.

5. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia okresy równorzędne z okresami zatrudnienia, podlegające wliczeniu do okresu zatrudnienia, od którego zależy wysokość zasiłku chorobowego, a także może ustalić krótsze okresy zatrudnienia, uprawniające do zasiłku w wysokości określonej w ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 12. 1. Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie za miesiąc kalendarzowy poprzedzający miesiąc, w którym powstało prawo do zasiłku.

2. Za wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru zasiłku chorobowego uważa się:

- 1) wynagrodzenie zasadnicze wraz z dodatkami funkcyjnymi i służbowymi (specjalnymi),
- 2) dodatki za pracę w warunkach szkodliwych, uciążliwych i niebezpiecznych,
- 3) premie regulaminowe objęte podstawowym systemem wynagradzania,
- 4) wynagrodzenie akordowe oraz równoważne składniki wynagrodzenia o charakterze zmiennym.

3. Jeżeli wynagrodzenie podlega podatkowi od wynagrodzeń i składce na cele emerytalne, za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się wynagrodzenie pomniejszone o kwoty podatku i składki.

Art. 13. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa:

- 1) składniki wynagrodzenia o charakterze stałym, inne niż określone w art. 12 ust. 2, które uwzględnia się przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego,
- 2) wypadki, w których ze względu na charakter pracy lub zasady wynagradzania za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się wynagrodzenie z innego okresu niż wymieniony w art. 12 ust. 1,
- 3) wypadki, w których za podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przyjmuje się kwoty ryczałtowe, i wysokość tych kwot,
- 4) szczegółowe zasady ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłku chorobowego.”;

2) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Pracownikowi, który:

- 1) utracił prawo do zasiłku chorobowego z przyczyn określonych w art. 16—18, w razie nabycia prawa do takiego zasiłku w wyniku kolejnej niezdolności do pracy,

2) opuścił bez usprawiedliwienia choćby jeden dzień pracy,

3) porzucił pracę lub z którym rozwiązano stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy,

zasiłek chorobowy wypłaca się w okresie jednego roku w wysokości zmniejszonej o 25%.

2. Okres jednego roku liczy się od dnia:

1) ustania niezdolności do pracy, za którą pracownik utracił prawo do zasiłku — w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,

2) następującego po dniu nie usprawiedliwionej nieobecności w pracy — w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,

3) w którym pracownik ponownie podjął pracę — w wypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

3. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli:

1) niezdolność do pracy powstała wskutek wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo wskutek choroby zawodowej,

2) niezdolność do pracy przypada na okres ciąży.”;

3) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Zasiłek wyrównawczy stanowi różnicę między wynagrodzeniem z ostatniego miesiąca zatrudnienia przed powstaniem prawa do tego zasiłku a wynagrodzeniem miesięcznym osiąganym podczas pracy w warunkach określonych w art. 19 ust. 1 lub w art. 20 ust. 1.

2. Przy ustalaniu wysokości zasiłku wyrównawczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 i 13.”;

4) w art. 28:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za każdy dzień urlopu macierzyńskiego lub urlopu udzielonego na warunkach urlopu macierzyńskiego, nie wyłączając dni wolnych od pracy, wypłaca się jedną trzydziestą część zasiłku miesięcznego.”;

b) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Podstawę wymiaru zasiłku macierzyńskiego stanowi pełne wynagrodzenie za miesiąc kalendarzowy poprzedzający miesiąc, w którym powstało prawo do tego zasiłku, z wyłączeniem nagród i składników wynagrodzenia nie mających charakteru stałego, określonych przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia.

4. Jeżeli w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc, w którym powstało prawo do

zasiłku macierzyńskiego, pracownica pobierała dodatek wyrównawczy na podstawie art. 179 § 2 Kodeksu pracy, przy ustalaniu wysokości zasiłku uwzględnia się również ten dodatek.

5. Do zasiłku macierzyńskiego stosuje się przepisy art. 12 ust. 3, art. 13 pkt 2—4 i art. 14.”;

5) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Miesięczny zasiłek opiekuńczy wynosi 100% wynagrodzenia.

2. Do zasiłku opiekuńczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 4 oraz art. 12—14.”;

6) w art. 34:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracownikowi, który:

1) utracił prawo do zasiłku opiekuńczego z przyczyn określonych w ust. 1, w razie kolejnego nabycia prawa do takiego zasiłku,

2) opuścił bez usprawiedliwienia choćby jeden dzień pracy,

3) porzucił pracę lub z którym rozwiązano stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy,

zasiłek opiekuńczy wypłaca się w okresie jednego roku w wysokości zmniejszonej o 25%. Przepis art. 18a ust. 2 i ust. 3 pkt 2 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy ustalaniu wysokości zasiłku pogrzebowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 ust. 1 i 3, art. 13 pkt 2—4 oraz art. 28 ust. 3.”

Art. 2. 1. Zasiłki, do których prawo powstało przed dniem wejścia w życie ustawy, do czasu ustania tego prawa wypłaca się w wysokości wynikającej z dotychczasowych przepisów.

2. Zmniejszenie wysokości zasiłków wynikające z przepisów art. 1 pkt 2 i 6 stosuje się, jeżeli okoliczności uzasadniające to zmniejszenie nastąpiły począwszy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosił w drodze obwieszczenia jednolity tekst ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy oraz przepisów ogłoszonych przed wydaniem jednolitego tekstu, z zachowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*